

הלכות סוכות - ח

הלימוד מפסח לסוכות באכילת לילה הראשון

אמור כג, ו

ובחמשה עשר יום לחודש הזה, חג המצות לה'.

אמור כג, לד

בחמשה עשר יום לחודש השביעי הזה, חג הסוכות.

שוע"ר סי' רמט

ט סעודה שרגיל בה בימות החול, דהיינו סעודה קטנה שאינה של משתה מן הדין, מותר לאכלה בכל היום אפילו סמוך לחשכה. אבל מצוה להמנע מלקובעה מתחלת שעה עשירית ואילך, כדי שיכנס לשבת כשהוא תאב לאכול ויאכל סעודת שבת לתיאבון.

שוע"ר סי' רסז

ג ויש מחמירים שימשיך סעודתו בלילה עצמו, שיאכל כזית לפחות אחר צאת הכוכבים, כדי שיקיים ג' סעודות בשבת עצמה.

שוע"ר סי' עדר

ו וכיון שאכל יתר מעט מכביצה יצא ידי חובתו, אבל כביצה בלבד נקראת אכילת עראי, ואינו יוצא בה. ויש אומרים שבכזית בלבד יוצא ידי חובתו.

שוע"ר סי' תנח

ב הוקשה מצת מצוה למצות פסח ... לזמן אכילתה ... שצריך לאכלה קודם חצות הלילה כמו הפסח שאינו נאכל אלא עד חצות, שנאמר על מצות ומרורים יאכלוהו, הוקשה אכילת מצה לאכילת הפסח.

שוע"ר סי' תעא

א כל אדם אף שאינו איסטניס אסור לו לאכול פת, דהיינו מצה עשירה (כמו שיתבאר), מתחלת שעה עשירית בערב פסח עד הלילה, כדי שיאכל מצה בלילה לתיאבון.

שוע"ר סי' תעב

ב שאכילת מצה הוקשה לאכילת פסח, שנאמר על מצות ומרורים יאכלוהו, ובפסח נאמר ואכלו את הבשר בלילה הזה, בלילה ממש.

שוע"ר סי' תעה

לב ואף שביום טוב חייב לאכול פת כמו שנתבאר בסי' קפ"ח, מכל מקום יכול לאכול פת שנילושה במי פירות, שהיא מצה עשירה ... שכל השבעת ימים אינו מוזהר לאכול מצה, אלא שלא לאכול חמץ ... יכול אף בלילה הראשון כן, תלמוד לומר בערב תאכלו מצות, הכתוב קבעו חובה.

שוע"ר סי' תרלט

יז בלילה הראשונה של חג, דהיינו ליל ט"ו בתשרי, צריך לאכול בתוך הסוכה אפילו בשעת הגשם. ואע"פ שהוא מצטער מחמת הגשם, וכל המצטער פטור מן הסוכה, מכל מקום בלילה הראשונה חייב לאכול בסוכה, לפי שאנו למדין בגזרה שוה מחג המצות, נאמר כאן בחג הסוכות בחמשה עשר יום לחדש, ונאמר להלן בחג המצות בחמשה עשר יום לחדש, מה ט"ו יום האמור להלן לילה הראשונה חובה לאכול כזית מצה, כמ"ש בסי' תע"ה, אף ט"ו האמור כאן חובה לאכול בסוכה.

יט ויש חולקין על כל זה ואומרים, שבכל סעודות שבת ויום טוב אין צריך לאכול פת רק כזית, ואם כן ביום טוב ושבת שבתוך החג אם ירצה שלא לאכול רק כזית ולאכלו חוץ לסוכה הרשות בידו. ודבר זה אנו למדין בגזירה שוה מחג המצות, שחובה לאכול בסוכה בלילה הראשונה. אבל אין למדין בגזירה שוה זו שיהיה חובה לאכול אף בשעת הגשם, שכיון שהוא מצטער מחמת הגשמים הוא פטור מן הסוכה אף בלילה הראשונה.

כ וכיון שאכילת לילה הראשונה נלמד בגזירה שוה מאכילת מצה, צריך להיות דומה לה בכל דבר, דהיינו שלא יאכל בערב יום טוב מן המנחה ולמעלה, כדי שיאכל בסוכה לתיאבון, ולא יאכל בסוכה עד לאחר צאת הכוכבים, ויזהר לאכול קודם חצות לילה, הכל כמו באכילת מצה.

לקוטי טעמים ומנהגים, מוציא מצה

וחדש הכתוב בלילי פסח, אף שגם בשאר יום טוב חייב לאכול פת, שאינו יוצא במצה עשירה (ר"ן פ' הישן). ויש אומרים שחייב פת ביום טוב אינו אלא מדברי סופרים ... לבד ליל א' דחג הסוכות דילפינן ממצה דחג הפסח.